

Motion till riksdagen

1987/88:Kr244

av Jan Sandberg (m)

om närradion

För närradion finns i dag mycket begränsade finansieringsmöjligheter. Det utgår inga bidrag till radioverksamheten och reklamfinansiering är förbjuden. Samtidigt som särskilda intäkter genom radioverksamheten är förbjudna krävs de som sänder närradio på avgifter till närradiokommittén, televerket och STIM. Utöver dessa avgifter finns också en rad andra kostnader för radioverksamheten.

För andra medier tillåts intäkter som är direkt knutna till verksamheten. Licenser för Sveriges Radio-TV, annonser och i förekommande fall presstöd för pressen. Närradion är det enda medium som inte har någon av dessa intäktskällor. I längden finns därför risk för att det bara blir mycket kapitalstarka organisationer som har råd att betala för den begränsade yttrandefriheten i närradion.

I vårt grannland Norge har man nyligen avskaffat många begränsningar inom deras motsvarighet till närradio.

Mot denna bakgrund menar jag att det måste tillåtas en mer vidsträckt finansieringsmöjlighet för att säkra en kontinuerlig drift av närradion och garantera möjligheterna att tillgodose behovet inom olika intresseområden. Min uppfattning är därför att reklamfinansiering bör tillåtas för närradion för de som önskar använda en sådan finansieringsform.

En reklamfinansierad närradio skulle kunna utvecklas på följande sätt:

- Varje sändande förening anskaffar själv annonsörer.
- Varje sändande förening avgör taxan för reklam i sina program.
- Reklamslagets stilmässiga utformning kan ske efter överenskommelse med annonsören.
- Reklamen kan överlämnas i färdigproducerat skick från annonsören eller produceras av sändande förening.
- Varje förening har rätt att avvisa annonser som strider mot föreningens värderingar.
- I övrigt bör samma regler som gäller för annan marknadsföring i tillämpliga delar gälla för radioreklam.

Eftersom varje sändande förening har sin speciella målgrupp av lyssnare kan också föreningen själv bäst hitta passande annonsörer till sina program. Då lyssnarunderlaget kan variera bör varje förening också avgöra taxan för reklamen med hänsyn härtill.

Den ovan redovisade uppläggningsen är endast en bedömning av hur ett normalt närradiosystem med reklam skulle kunna se ut. Min bedömning är att några fastställda regler enligt ovan ej kommer att behövas. En rimlig fördelning mellan reklam- och programinslag kommer exempelvis att utkristalliseras automatiskt om reklam i närradion tillåts.

Mot. 1987/88
Kr244

En fri radio

Utvecklingen mot en fri lokalradio skulle därvid kunna ta fart. De lokala sändarna finns redan, med olika frekvenser. Att, som i dag, endast tillåta föreningar att sända är en begränsning av yttrandefriheten. Utbyggnaden av sändare bör fortgå och även företag skall kunna sända radioprogram. Det enda som behöver göras från myndighetshåll är att dela ut frekvenser och certifikat.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att tillåta reklam i närradion,
2. att riksdagen begär att regeringen snarast framlägger förslag om en fri lokalradio.

Stockholm den 26 januari 1988

Jan Sandberg (m)

